

Vážená paní Tatýrková,

k Vašemu podání ze dne 9. 2. 2017 ohledně výkladu některých ustanovení zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen „ZSÚ“), uvádíme k níže uvedeným dotazům následující:

- 1) Tázete se, zda je pro účely § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ dostatečně konkrétní ujednání v původní úvěrové smlouvě, které zní:
 - i. „V případě prodlení dlužníka s úhradou jakékoliv částky splatné podle této smlouvy je věřitel po dlužníkovi oprávněn požadovat i úrok z prodlení stanovený podle platných právních předpisů“, nebo
 - ii. neobsahuje žádné ujednání o úrocích z prodlení.

Jak je uvedeno v souboru často kladených otázek „K postoupení pohledávky, postoupení smlouvy a uzavírání tzv. splátkových dohod podle zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru“, na který též odkazujete, pro účely § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ se za stanovení úroků v původní smlouvě nepovažuje uvedení pouze rámcové možnosti jejich účtování v případě prodlení spotřebitele. Je nutné též vzít v úvahu, že požadavek na uvedení důsledků prodlení spotřebitele v původní smlouvě vyplývá v případě smluv o spotřebitelském úvěru přímo z § 106 odst. 1 písm. l) ZSÚ, podle kterého musí smlouva o spotřebitelském úvěru vždy obsahovat úrokovou sazbu použitelnou v případě opožděných plateb platnou v okamžiku uzavření smlouvy o spotřebitelském úvěru a podmínky pro její úpravu a další důsledky vyplývající z prodlení spotřebitele.

Absence ujednání úroků z prodlení a stejně tak ani pouhý odkaz na právní předpis, bez uvedení úrokové sazby platné v okamžiku uzavření smlouvy o spotřebitelském úvěru, nejsou v souladu s § 106 odst. 1 písm. l) ZSÚ. Vzhledem k tomu, že takovéto ujednání v původní úvěrové smlouvě by již samo o sobě nevyhovovalo zákonem stanoveným požadavkům, nelze jej považovat za dostatečně konkrétní ani pro účely § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ.

Pokud by se mělo jednat o bezplatné odložení dluhu z jiné smlouvy, než smlouvy o spotřebitelském úvěru, lze pro účely aplikace § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ za dostatečně konkrétní považovat ujednání v původní smlouvě s konkrétní výší úrokové sazby platné v okamžiku uzavření smlouvy, event. i odkaz na právní předpis, který stanoví způsob výpočtu úroku z prodlení, a to z toho důvodu, že u jiných než úvěrových smluv není stanovena povinnost uvádět konkrétní výši úroku z prodlení.

- 2) Tázete se, zda právní jednání dlužníka spočívající ve výslovném uznání dluhu co do jeho důvodu a výše [např. § 2053 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník] je možno považovat za splňující podmínku bezplatnosti a taková dohoda o bezplatném odložení dluhu je v souladu s § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ.

Výslovné uznání dluhu je upraveno toliko v § 2053 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“). Z Vašeho dotazu tak není zřejmé, na jaké jiné výslovné uznání dluhu se tázete, když uvádíte např. § 2053 NOZ.

Vedle výslovného uznání dluhu může být dluh uznán i konkludentně, dle § 2054 odst. 1 a 2 NOZ, a to placením úroků či plněním části dluhu. V případě placení úroků a dluhu ze smlouvy o bezplatném odložení dluhu se tedy již toto jednání považuje za konkludentní uznání dluhu.

Důsledky uznání dluhu konkludentním způsobem a výslovným způsobem se liší pouze v tom, že konkludentně nelze uznat dluh promlčený (§ 2054 odst. 3 NOZ).

Uznání dluhu je právem dlužníka, nikoliv jeho povinností. Pokud se jedná o nepromlčený dluh, nepředstavuje výslovné uznání dluhu spotřebitelem překážku pro uzavření dohody ve smyslu § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ.

3) Tázete se, zda lze dohodu o bezplatném odložení platby dle § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ uzavřít ve formě notářského zápisu s přivolením k přímé vykonatelnosti:

- i. pokud náklady na sepis notářského zápisu ponese dlužník, poplatek za jeho sepis není příjmem věřitele, přesná výše poplatku je určena na základě notářského tarifu a je zákonnou odměnou třetí strany (notáře);**
- ii. zda by se odpověď změnila, pokud by hradil odměnu za sepsání notářského zápisu věřitel, či by jí hradili poměrně dlužník společně s věřitelem;**
- iii. zda by se odpověď změnila, pokud by možnost sjednání splátkového kalendáře byla uvedena již v původní smlouvě, z níž pohledávka vznikla.**

ad i.) Ustanovení § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ představuje výjimku z působnosti ZSÚ, přičemž není specifikován zde používaný pojem „bezplatné“ odložení. „Bezplatnost“ ve smyslu § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ shledáváme v tom, že samotné uzavření dohody o odložení platby stávajícího dluhu není spojeno s žádnou zvláštní platbou spotřebitele. Omezení výkladu pojmu „bezplatnost“ pouze na platby směřující od spotřebitele k věřiteli by znamenalo nepřipustné rozšíření výjimky z působnosti ZSÚ i na ty případy, kdy sice spotřebitel za uzavření dohody o odložení platby neplatí žádnou zvláštní platbu věřiteli, ale hradil by zvláštní platbu třetí osobě, byť by taková úhrada byla v souladu s jinými právními předpisy.

Náklady na služby notáře či jiné obdobné náklady, představující náklady související výhradně s uzavřením nové splátkové dohody, by v případě jejich přenesení na spotřebitele byly jeho dodatečným nákladem, který by nemusel hradit, pokud by tuto novou splátkovou dohodu neuzavřel a byl by nadále povinen z původní úvěrové smlouvy (srov. § 122 ZSÚ). Dohodu, podle níž je spotřebitel povinen hradit náklady související s jejím uzavřením, tedy samotné její uzavření je spojeno s dodatečným nákladem pro spotřebitele, nelze proto považovat za dohodu o bezplatném odložení platby ve smyslu § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ, a to ani tehdy, pokud by tyto náklady byly předvídaný již v původní úvěrové smlouvě.

ad ii.) V případě, že zákonnou odměnu notáře hradí věřitel a nepřenáší ji jakkoliv na spotřebitele, není uzavření dohody ve formě notářského zápisu s přivolením k přímé vykonatelnosti v rozporu s aplikací § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ.

V případě, že zákonnou odměnu notáře hradí poměrně spotřebitel společně s věřitelem, platí odpověď ad i).

ad iii.) Pokud by možnost sjednání splátkového kalendáře byla uvedena již v původní smlouvě, výše uvedené odpovědi by se nezměnily.

4) Tázete se, zda je správný předpoklad (v souvislosti s § 5 odst. 4 ZSÚ), že pouhé sjednání splátkové dohody ve formě notářského zápisu s přivolením k přímé vykonatelnosti je stejné výhodné (resp. nevýhodné) při zachování ostatních původně dohodnutých parametrů pohledávky - jak pro dlužníka, tak i pro věřitele.

Pokud ano, zda existuje oficiální metodika nebo kritéria pro porovnání celkové výhodnosti (rizik) stávajících a nově dojednaných kritérií.

Upřesňujeme, že u dohody podle § 5 odst. 4 ZSÚ se výhodnost souhrnu jejich smluvních ujednání pro spotřebitele porovnává s původní úvěrovou smlouvou, neporovnává se výhodnost či rizikovost takové dohody ve vztahu k věřiteli.

U restrukturalizačních dohod podle § 5 odst. 4 ZSÚ lze konstatovat, že doložky přímé vykonatelnosti obecně zhoršují postavení spotřebitele. Bude tedy záležet na zhodnocení konkrétního případu, zda smluvní ujednání obsahující tyto doložky ve svém souhrnu splňují podmínky dle § 5 odst. 4 ZSÚ. V případě, že všechny ostatní podmínky restrukturalizační dohody jsou shodné s původní úvěrovou smlouvou, což se nám nezdá příliš smysluplné, nicméně uvádíte to ve svém podání, a jediný rozdíl oproti původní smlouvě bude spočívat ve sjednání doložky přímé vykonatelnosti, pak taková dohoda není pro spotřebitele alespoň stejně výhodná jako původní úvěrová smlouva.

ČNB nebude zpracovávat žádnou podrobnější metodiku ani kritéria pro porovnání celkové výhodnosti (rizik) stávajících a nově dojednaných kritérií.

- 5) Tázete se, zda v případě, kdy z původně sjednané úvěrové smlouvy vyplývá, že dlužník je v případě prodlení povinen platit vedle smluvního úroku ve výši 15 % rovněž i úrok z prodlení (v zákonné výši 8,05 %), bude pro účely posouzení celkové výhodnosti takové změny podle § 5 odst. 4 ZSÚ pro dlužníka výhodnější, pokud se věřitel dohodne s dlužníkem, že dlužník na místo celkového úroku ve výši 23,05 % bude povinen platit jen zvýšený smluvní úrok ve výši 20 % (pro účely této otázky pomíjíte jakákoliv jiná ujednání případně měnící původní podmínky).**

Upřesňujeme, že pro dohodu dle § 5 odst. 4 je dostačující, aby její smluvní ujednání byla ve svém souhrnu pro spotřebitele alespoň stejně výhodná jako v původní smlouvě, tedy nemusí být nutně výhodnější než původní smlouva.

Z položeného dotazu vyplývají další otázky, které budou mít v konkrétním případě vliv na určení, zda taková dohoda je v souladu s § 5 odst. 4 ZSÚ, či nikoliv. Není např. zřejmé, zda zvýšený smluvní úrok ve výši 20 % bude spotřebitel platit jen z té části dluhu, s jehož plněním je v prodlení. Dále není zřejmé, zda spotřebitel bude stále povinen platit úrok z prodlení (jak uvádíte v nastíněné situaci, pomíjíte jakákoliv jiná ujednání případně měnící původní podmínky, tedy podmínka platit úrok z prodlení zůstává z původní úvěrové smlouvy nezměněna) v případě, kdy se dostane do prodlení se splátkou dle nové dohody, u které už je v prodlení z původní smlouvy a úrok z prodlení byl tedy promítnut do navýšeného smluvního úroku v nové dohodě. Není dále vyloučeno, že v konkrétním případě vyvstanou další podstatné otázky, které mohou ovlivňovat jeho posouzení.

Z těchto důvodů nelze na Vámi položenou otázku odpovědět.

- 6) Tázete se, zda v případě kdy věřitel sjedná s dlužníkem bezplatné odložení platby podle § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ prostřednictvím hlasové telefonní komunikace nebo jiných prostředků komunikace na dálku (např. e-mail), je třeba, aby v takovém případě splnil regulatorní povinnosti stanovené např. v § 98 až 100, § 104 nebo § 110 ZSÚ (tj. takové právní jednání nebude muset být písemné, resp. jeho ústní uskutečnění nepovede k důsledkům porušení požadavků na formu a obsah smlouvy). (Pomíjí se případná existence soukromoprávních ujednání, která by písemnou formu takového právního jednání vyžadovala.)**

Na spotřebitelský úvěr v podobě bezplatného odložení platby stávajícího dluhu [s výjimkou spotřebitelského úvěru na bydlení podle § 2 odst. 2 písm. a) ZSÚ] se dle § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ použije pouze omezená působnost ZSÚ, konkrétně § 1 až 4 (obecná ustanovení), § 122 – 124 (postup věřitele při prodlení spotřebitele) a § 168 (přechodné ustanovení upravující prodlení spotřebitele). V taxativním výčtu aplikovatelných ustanovení nejsou uvedeny § 98 až 100, § 104, § 110 ZSÚ, tedy tato dohoda nebude muset mít písemnou formu dle ZSÚ.

Je samozřejmě na zvážení věřitelů, zda uzavření smlouvy v písemné podobě není i bez ohledu na absenci zákonného požadavku v jejich zájmu, a to pro případ možného soudního sporu.

7) Tážete se, zda lze v případě, kdy dlužník prochází procesem oddlužení a v rámci něj pravidelně hradí stanovené splátky, na něj nahlížet podle ZSÚ jako na úvěruschopného

ZSÚ nestanoví, kdy lze a kdy nelze spotřebitele považovat za úvěruschopného. Avšak ZSÚ stanoví povinnost poskytovatele posoudit úvěruschopnost spotřebitele. Podle § 86 odst. 1 poslední věta ZSÚ poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr.

Podle § 86 odst. 2 první věta ZSÚ poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů. Skutečnost, že spotřebitel v minulosti nebyl schopen plnit své dluhy a dostal se do úpadku, který je v rámci insolvenčního řízení řešen oddlužením, a dále pak samotná povaha institutu oddlužení formou plnění splátkového kalendáře¹, vyvolávají minimálně závažné pochybnosti o schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr. Bude tedy záležet na posouzení úvěruschopnosti konkrétního spotřebitele, zda v okolnostech jeho případu bude tato pochybnost vyvrácena.

8) Tážete se, zda odborně způsobilý ve smyslu § 60 ZSÚ musí být jednatel společnosti, která chce zprostředkovávat spotřebitelské úvěry, který se nebude přímo podílet na zprostředkování spotřebitelského úvěru, ani nebude mít za jeho zprostředkování zodpovědnost. Jeho náplní práce je odpovědnost pouze (např.) za řízení finančních záležitostí společnosti

Vzhledem k tomu že ve svém dotazu zmiňujete ustanovení § 4 vyhlášky č. 381/2016 Sb., o žádostech, oznámeních a předkládání výkazů podle zákona o spotřebitelském úvěru (dále jen „Vyhláška“), usuzujeme, že předmětná společnost chce požádat o udělení oprávnění k činnosti samostatného zprostředkovatele.

¹ Například podle § 412 odst. 1 písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) ve znění pozdějších předpisů, je dlužník po dobu trvání účinků schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře povinen hodnoty získané dědictvím, darem a z neúčinného právního úkonu, jakož i majetek, který dlužník neuvedl v seznamu majetku, ač tuto povinnost měl, vydat insolvenčnímu správci ke zpeněžení a výtěžek, stejně jako jiné své mimořádné příjmy, použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře.

Podle § 412 odst. 1 písm. g) insolvenčního zákona pak zase platí, že po dobu trvání účinků schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře je dlužník povinen nepřijímat na sebe nové závazky, které by nemohl v době jejich splatnosti splnit.

Úvodem upozorňujeme na přechodné ustanovení v § 176 odst. 1 ZSÚ. Na jeho základě může osoba oprávněná zprostředkovávat spotřebitelský úvěr po dobu 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona prokázat odborné znalosti a dovednosti pracovníků pouze svým čestným prohlášením. Toho lze využít jak pro účely dodržení povinnosti v § 23 odst. 2 ZSÚ, tak pro splnění náležitosti žádosti o udělení oprávnění k činnosti samostatného zprostředkovatele podle § 18 odst. 1 písm. c) ZSÚ, resp. § 4 odst. 1 písm. d) Vyhlášky. Osobou oprávněnou zprostředkovávat spotřebitelský úvěr se rozumí osoby uvedené v § 16 ZSÚ a dále osoby zprostředkovávající spotřebitelský úvěr na základě § 170 nebo § 171 ZSÚ. Přechodná ustanovení v § 176 odst. 2 a 3 ZSÚ se věnují prokazování všeobecných znalostí.

Ustanovení § 176 ZSÚ a prokázání odborné způsobilosti se věnuje též odpověď na otázku č. 4 v dokumentu K některým ustanovením zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, dostupném z webové stránky ČNB http://www.cnb.cz/cs/dohled_financni_trh/legislativni_zakladna/ochrana_spotrebitele_spotrebitelcky_uver/metodiky_vyklady.html.

Požadavku uvedenému v § 18 odst. 1 písm. c) ZSÚ, resp. v § 4 odst. 1 písm. d) Vyhlášky se věnuje Metodika k podávání žádostí o udělení oprávnění k činnosti samostatného zprostředkovatele, dostupná v oddílu B „Samostatný zprostředkovatel spotřebitelského úvěru“ z webové stránky ČNB http://www.cnb.cz/cs/dohled_financni_trh/vykon_dohledu/povolovaci_schvalovaci_rizeni_poskytovatele_spotrebitelскеho_uveru/index.html, a to její část VI. Konkrétní přílohy Žádosti podle § 4 odst. 1 Vyhlášky, písm. d).

Budou-li dle výše uvedené metodiky splněny podmínky pro to, aby jednatel nemusel být pro účely § 4 odst. 1 písm. d) Vyhlášky odborně způsobilý, nesplňuje definici pracovníka a nemusí být proto odborně způsobilý ani podle § 23 odst. 2 ZSÚ, ze kterého vyplývá požadavek na odbornou způsobilost [§ 60 ZSÚ] všech pracovníků [§ 3 odst. 1 písm. h) ZSÚ] a jiných zástupců samostatného zprostředkovatele.

Závěrem uvádíme, že člen statutárního orgánu, ředitel, prokurista nebo jiná osoba, kteří jsou odpovědní za zprostředkování nebo zprostředkování skutečně řídí, se zapisují podle § 55 odst. 1 písm. e) ZSÚ do registru a podle § 59 odst. 1 ZSÚ vzniká povinnost bez zbytečného odkladu oznámit ČNB změnu v těchto osobách.

9) Tážete se, zda je nový věřitel z postoupené pohledávky oprávněn uplatňovat poplatky (resp. náklady) sjednané pro případ prodloužení dlužníka v původní smlouvě (zejména za úkony, jež byly uskutečněny, např. zaslání upomínky)?

Souhlasíme s Vaším názorem, že nový věřitel (postupník) je po postoupení pohledávky oprávněn vykonávat veškerá práva související s postoupenou pohledávkou. Upozorňujeme, že tímto však není dotčeno omezení plateb souvisejících s prodloužením spotřebitele [viz. § 122 odst. 1 písm. a) ZSÚ].

V této souvislosti však uvádíme, že s ohledem na § 3 odst. 1 písm. a) bod 5 ZSÚ není činnost postupníka (tzn. osoby, které byla pohledávka postoupena), který se stal věřitelem pohledávky ze spotřebitelského úvěru, považována za poskytování spotřebitelského úvěru a nepodléhá tak dohledu ČNB. Je tedy především na soudech ČR případně na Finančním arbitrovi, jak uplatňování poplatků z původní úvěrové smlouvy ze strany postupníka posoudí.

10) Tážete se, zda si při sjednání dohody o bezplatném odložení platby dluhu podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ může věřitel s dlužníkem dohodnout, že za případné prodloužení dlužníka s úhradou svého dluhu spláceného v rámci dohody o bezplatném odložení, mu bude oprávněn

účtovat další poplatky, smluvní pokutu či (oproti původní smlouvě) zvýšený smluvní úrok.

Posouzení dohody ve smyslu § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ není závislé na tom, zda je v dohodě sjednána např. smluvní pokuta pro případ, že spotřebitel dluh ve stanovených splátkách neuhradí, neboť se nejedná o platbu spotřebitele za samotné uzavření. Takovéto ujednání však nesmí být v rozporu s dobrými mravy a dalšími ustanoveními chránícími spotřebitele (srovnej například § 1 odst. 2 a § 1812 zákona NOZ).

11) Tážete se, zda bude ČNB zkoumat výši nákladů a zasahovat do jejich uplatňování u pohledávek:

- i. jejichž vznik se řídil ZSÚ, a věřitel požaduje po dlužníkovi úhradu poplatků (resp. náhradu nákladů) za služby (úkony) nesouvisející s vymáháním (např. opatření fotokopií smluvní dokumentace vyžádané ze strany dlužníka);**
- ii. jejichž vznik se neřídil ZSÚ (např. pohledávky za dodanou elektřinu, plyn nebo telekomunikační služby), a věřitel požaduje po dlužnících určitý (paušální) poplatek za vymáhání takových pohledávek.**

ad i.) Nejedná se o úkony, které podléhají regulaci ZSÚ, tudíž ani ČNB je nebude zkoumat. Nelze však vyloučit působnost ZSÚ v případech, ve kterých by bylo shledáno obcházení ZSÚ, např. smluvní pokuta bude zastírána vymáháním nepřiměřených nákladů za administrativní a podobné úkony. Stejně tak nelze vyloučit aplikaci zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

ad ii.) ČNB se nevyjadřuje k soukromoprávní rovině smluv, které nejsou v působnosti ZSÚ.

12) Tážete se,

- i. zda v případě, kdy ve smlouvě o spotřebitelském úvěru nebylo sjednáno právo věřitele na náhradu účelně vynaložených nákladů, které mu vznikly v souvislosti s prodlením spotřebitele, je věřitel oprávněn takovou náhradu po spotřebiteli požadovat, např. podle obecných právních předpisů (§ 513 NOZ);**
- ii. zda lze za účelně vynaložené náklady považovat i částku fakturovanou věřiteli externí inkasní společností (včetně marže a DPH)?**

ad i.) Ustanovení § 122 odst. 1 ZSÚ v souvislosti s omezením plateb souvisejících s prodlením spotřebitele výslovně uvádí „Věřitel může... sjednat pouze...“, tedy uvádí, jaké platby mohou být sjednány a na základě takového ujednání pak po spotřebiteli požadovány.

Informace o důsledcích vyplývajících z prodlení spotřebitele patří podle § 106 odst. 1 písm. l) ZSÚ mezi obsahové náležitosti smlouvy o spotřebitelském úvěru. Neobsahuje-li smlouva o spotřebitelském úvěru v rozporu se zákonem písemnou informaci o některém právu věřitele vůči spotřebiteli nebo o podmínkách, za kterých může věřitel toto právo uplatnit, platí, že věřitel toto právo nemá [viz § 110 odst. 5 písm. a) ZSÚ]. Věřitel tedy nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, které mu vznikly v souvislosti s prodlením spotřebitele, pokud toto právo nebylo ve smlouvě o spotřebitelském úvěru sjednáno.

Platby související s prodlením spotřebitele s plněním dluhu vyplývajícího ze smlouvy o spotřebitelském úvěru jsou přímo upraveny v ZSÚ, nelze tedy místo této speciální úpravy použít obecný právní předpis.

ad ii.) Podle důvodové zprávy k § 122 ZSÚ platí, že účelně vynaloženými náklady jsou poplatky za upomínky a náklady na vymáhání, nikoliv však např. náklady soudního řízení. Důvodová zpráva dále uvádí, že šikanózní vymáhání (např. posílání několika draze zpoplatněných upomínek denně) není právem chráněno, nadto účtované náklady budou vždy posuzovány z hlediska účelnosti a hospodárnosti.

Náklady na externí inkasní společnost přenesené na dlužníka tak budou posuzovány z hlediska jejich účelnosti a hospodárnosti. Z tohoto hlediska nelze za účelně vynaložené náklady považovat např. jakékoliv náklady věřitele na externí inkasní společnost, zejména náklady, které by výrazně převyšovaly účelně vynaložené náklady věřitele na ty samé úkony, pokud by je věřitel provedl sám (tedy náklady na externí inkasní společnost nebyly vynaloženy účelně a hospodárně; resp. věřitel může po spotřebiteli požadovat náhradu nákladů jen do výše účelně vynaložených nákladů).

Bude tedy záležet na okolnostech konkrétního případu, zda náklady, jejichž náhradu věřitel požaduje po spotřebiteli v souvislosti s jeho prodlením, lze považovat za účelně vynaložené, a bude také na věřiteli, aby účelnost nákladů v případě potřeby doložil ať již orgánu dohledu, nebo věcně a místně příslušnému soudu, případně Finančnímu arbitrovi (srovnej text důvodové zprávy k § 122 ZSÚ).

13) Tázete se, jak bude ČNB posuzovat účelnost vynaložených nákladů a zda existuje nějaký předpis, či metodika, podle které bude ČNB účelnost nákladů posuzovat

V současné době neexistuje metodika, podle které bude ČNB posuzovat účelnost vynaložených nákladů ve smyslu § 122 ZSÚ, ČNB však bude primárně vycházet z principů uvedených již v odpovědi na otázku č. 12.

Závěrem upozorňujeme, že Česká národní banka nemůže předjímat rozhodnutí soudních či jiných orgánů (například Finančního arbitra) a jejich výklad právních předpisů.

Výše uvedená odpověď na Vaše podání byla zpracována příslušným odborným útvarům ČNB, případně byly k její přípravě využity podklady zpracované příslušným odborným útvarům ČNB. Odeslání standardně vyřizuje odbor komunikace sekce kancelář.

S pozdravem

Marek Zeman

ředitel odboru komunikace
sekce kancelář

Česká národní banka

www.cnb.cz

www.penizenauteku.cz – nový web zaměřený na finanční vzdělávání

ČNB je ústřední bankou České republiky a orgánem vykonávajícím dohled nad finančním trhem. ČNB jako nezávislá instituce pečuje o cenovou stabilitu, dohlíží na finanční systém, podporuje jeho vyvážený rozvoj a zajišťuje hladký oběh peněz a plynulý platební styk.

